

Peter Christensen (S):

Da vor ordfører, hr. Helge Mortensen, ikke kan være til stede, skal jeg tillade mig at fremføre følgende:

Beslutningsforslaget består af 2 dele, 1: at der skal foretages en offentlig høring, og lodsejerne skal orienteres personligt og skriftligt inden områdeudpegninger og arealreservationer, og 2: at der skal gives fuld erstatning ved konkrete rådighedsindskrænkninger.

Til det sidste må jeg sige, at det er så vidtgående, at forslagsstillerne næppe selv har gjort sig tanker om forslagets konsekvenser. Socialdemokratiet finder ikke, at der bør åbnes for erstatninger i videre omfang, end der er i dag efter grundlovens bestemmelser i § 73, altså at ingen kan tvinges til at afstå ejendom, uden hvor almenvellet kræver det, og at det kun kan ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Ingen har kunnet påvise, at plan-, miljø- og naturbeskyttelseslovene ikke helt lever fuldt op til det her, endda heller ingen jurister.

Til spørgsmålet om høring og orientering af lodsejerne er vi trykke ved at afvente forslagene fra den arbejdsgruppe, ministeren har nedsat med hensyn til bedre information til lodsejerne.

Vi kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Forslaget er jo ganske enkelt, og jeg kan næsten ikke forstå, at ikke alle, der bare har en smule respekt for grundlovens fædre og i øvrigt den eksisterende grundlov, med det samme kan melde klart ud, at det her er et godt forslag. Det er et spørgsmål om retsstilling, retssikkerhed over for lodsejere, hvor man laver områdeudpegninger og arealreservationer. Når man gør det på det offentlige vegne her, så må det være klart, at der må følge en erstatning med, fordi der så også sker en indskrænkning på den ene eller den anden vis.

Jeg må tilstå, at efterhånden som jeg hører grundloven blive udlagt efter forskellige opfattelser, bliver forskellen større og større, og efterhånden har »hvor almenvellet kræver det« åbenbart udviklet sig til hvad som helst. Og der er nok grundlovsfædre, der roterer meget i deres grave i øjeblikket over de versioner, som Folketinget i dag bruger til at indskrænke og udpege og gøre det erstatningsfrit over for dem – og det er os alle sammen – der har ejendomsretten.

Jeg må tilstå, at grundloven er ved at skride på disse afgørende punkter, og jeg begynder at forstå mere og mere, hvorfor Det Radikale Venstre på tidligere tidspunkter har talt om, at vi vistnok må kigge mere nøjagtigt på, hvad det er, der menes med grundloven.

Men det er lidt bekymrende at se, at der tilsyneladende er flertal her i Folketingssalen for, at det her kan man altså bare gøre, og det er altså i almenvellets interesse, og der skal altså ikke ydes nogen erstatning. Det er ved at være nogle nye versioner af grundloven, vi her støder på. Det er dybt bekymrende for det danske folkestyre.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord – det er jo en alvorlig påstand, at lovgivningen er ved at gå ud over grundlovens muligheder – om det ikke er rigtigt, at netop skovforeningen fik lavet nogle responsa om de spørgsmål, og at de faktisk sagde, at der ingen problemer var, sådan som det blev håndteret i dag. Eller skal de udsagn, der kommer fra hr. Peter Hansen-Nord her, tages som udtryk for, at Venstre er ved at tage initiativ til at anlægge en grundlovssag?

Jeg kan sige, at når man begynder at tale om den slags ting, så mener vi i Enhedslisten, at man skal gøre noget ved det for at få det afklaret. Vi mener f.eks., at Maastricht-Traktaten er i strid med grundloven. Derfor har vi været med til at anlægge en grundlovssag, og jeg vil gerne høre, om det er det, der tales om her, eller om det bare er løs snak fra partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil da godt sige, at min bekymring rækker videre end lige inden for salen her, for der er ingen tvivl om, at denne regering – og måske også andre regeringer – efterhånden har fået en så tæt dialog med forskellige organisationer, og at man efterhånden har sin egen kreative udlægning af, hvordan grundloven skal håndteres.

At der kan være lavet nogle enkelte aftaler med en skovforening på et lille afgrænset område, har hr. Hindrup Andersen sandsynligvis ret i, det er ganske uinteressant i relation til det, jeg siger.

Det, jeg siger, er, at grundloven nu skrider mere og mere. Man tager flere og flere områder ind, hvor man påberåber sig almenvellets krav